

'...En een goed begin!'

Nieuwsbrief januari 2011
Tuma Viela

Een 'zalig uiteinde' hadden we met het team van "Tuma Viela" door op de valreep van 2010 met elkaar wat te gaan drinken. Een succesvol eerste jaar mag feestelijk afgesloten worden! Sister Fawzia en ik hadden een kort overzicht gemaakt van hoe we ervoor staan, wat we het afgelopen jaar allemaal gemaakt hebben en wat de goede voornemens zouden zijn voor het nieuwe jaar...

Allereerst keken we naar de financiën... Wat hebben we uitgegeven in 2010, wat is er over om door te kunnen gaan.

Nou zijn we de afgelopen maanden nogal pessimistisch geweest... We hebben veel moeten investeren het eerste jaar, meer personeel aan moeten nemen dan in eerste instantie de bedoeling was om aan de grote vraag te voldoen en halverwege het jaar hebben we een arbeidstijdverkorting ingevoerd om een beetje een pas op de plaats te maken. Toen ik alle financiën eens goed op een rij ging zetten zag het er eigenlijk helemaal nog niet zo slecht uit voor "Tuma Viela!".

We hebben erg veel kunnen doen met het budget wat we hadden en dankzij enkele wat grotere eenmalige donaties hebben we zelf iets overgehouden. Tezamen met de al toegezegde structurele donaties ligt er een goede basis om in 2011 het project op parttime basis voort te kunnen zetten.

Heel graag zouden we weer hele dagen willen werken, want we kunnen nog zoveel doen. Daarvoor zouden we ook graag gesponsord willen worden door Ghana zelf! Die moeten ook maar eens over de brug komen en de waardering voor ons project maar eens omzetten in klinkende Ghanese munten! We willen ook zo graag met het scholenproject over zwerfafval beginnen! Maar dan kunnen we rekenen op minstens 2x zoveel orders en daar moet geld voor komen om de medewerkers te betalen die die opdrachten zullen uitvoeren... We gaan er in ieder geval hard tegen aan om dit te proberen te verwezenlijken. Een nieuw jaar biedt nieuwe kansen!

Het "Tuma Viela" team was heel erg blij dat ze in ieder geval voor een heel jaar verzekerd kunnen zijn van een basisinkomen en lieten weten dat ik vooral al die mensen moest bedanken die dit hebben mogelijk gemaakt!

In totaal hebben in 2010 3433 kinderen en grote mensen 942.800 zakjes naar de werkplaats gebracht! Dat is 136,70 kilometer aan zakjes als we ze allemaal op een rijtje zouden leggen! Een fanTASTisch resultaat!

Zo'n eerste jaar is altijd heel bewogen. Je moet vat zien te krijgen op hoe alles verloopt, wat er redelijkerwijs gedaan kan worden en wat (nog) te hoog gegrepen is. Is iedereen op zijn plek en vindt hij of zij voldoende uitdaging in het werk. Waar is iemand goed in en wat kun je hem of haar beter niet laten doen... We weten nu zo'n beetje wat mogelijk is, waar de knelpunten liggen, wat verbeterd kan worden en wat we misschien beter kunnen laten. Een lekker

gevoel is dat! Om iedereen meer bij het geheel te betrekken zijn er wat taken van Fawzia en mij doorgeschoven naar de andere teamleden zodat we een breder draagvlak krijgen. Samen verantwoordelijk zijn is een van onze goede voornemens!

Een ander speerpunt voor 2011 is onze boodschappentas. We willen dit jaar onze boodschappentassen meer gaan promoten. Als we meer mensen kunnen bewegen deze altijd mee te nemen als ze naar de markt gaan of ergens anders boodschappen doen, dan kunnen ze de dunne, zwarte plastic draagtasjes -die voor eenmalig gebruik zijn- beleefd weigeren, wat zal leiden tot minder zwerfafval... We beraden ons er nog over hoe deze tassen aan de man/vrouw te brengen... Naast dat ze gratis verkrijgbaar zijn bij de werkplaats als je 250 zakjes inlevert, willen we ze nu ook voor een kleine prijs proberen te verkopen in town...

We hebben afscheid genomen van Rafik die nu een opleiding in een ziekenhuis volgt en we verwelkomden Hamdia, een jonge vrouw die nu aan het team is toegevoegd. Iedereen kreeg bij het afscheid een envelop met inhoud. Een extra waardering naast de lovende woorden. En wat zag ik vandaag, op onze eerste werkdag in het nieuwe jaar? De altijd stille, stug doorwerkende, haast onzichtbare Latif die deinend met zijn hoofd en een glimlach op zijn gezicht achter zijn trapnaaimachine zat te luisteren -via oordopjes- naar zo het scheen lekkere, swingende muziek... Hij had een klein radiootje gekocht en kan nu zo af en toe even ontsnappen aan het oeverloze 'gekakel' van al die dames die met luide stem boven het geratel van de naaimachines uit willen komen... Gelijk heb je Latif! Geniet ervan!